

[Indenrigsministeren.]

Retsforbundsrepræsentanter denne deres Stilling og heller ikke de to Partier, som har faaet denne Tilslutning, den Gevinst, som her er naaet.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at naar hans Tale ikke havde ændret sig, laa det i, at Forholdene paa dette Omraade heller ikke havde ændret sig. Jeg har dog gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at der i danske Kommuner for Tiden er til Disposition til Støtte for Aldersrentenydere et Beløb paa ca. 800 000 Kr., og derfor er der foreløbig ikke nogen Grund til at beskæftige Rigsdagen med det Problem, her er rejst. Der er i alle Kommuner Midler, hvorigennem der kan ydes Brændsel til de Aldersrentenydere, som er ganske ude af Stand til selv at skaffe sig det. Disse Penge er stillet til Disposition.

Naar jeg i denne Forbindelse har brugt Udtrykket „foreløbig“, har jeg brugt det for at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at der paa dette Punkt er foregaaet en væsentlig Ændring og i hvert Tilfælde ikke er Plads for en Opfattelse som den, det ærede Medlem har fundet Plads for i tidligere Aar, og som han ogsaa søger at reservere en Plads for paa nærværende Tidspunkt.

Jeg har redegjort for, at ikke blot ligger Brændselspriserne nede mod det halve af de Priser, vi havde paa den tilsvarende Tid i Fjor, hvilket dog absolut ikke kan siges at være uden Betydning for de gamles Mulighed for at skaffe sig Brændsel, men endvidere androg hele Brændselsudgiften i Fjor 1,4 Mill. Kr., altsaa langt fra det dobbelte af det Beløb, der i Øjeblikket er til Kommunalbestyrelsernes frie Disposition.

Men de Herrer har jo i denne Forbindelse ikke nogen som helst Brug for Kendsgerninger. Hvad bryder de sig om dem? De har jo bare den Opgave at kalde Uro til Live hos de gamle, at samle dem til Møde i Odense — formentlig paa de gamles egen Regning, for jeg antager ikke, de Herrer betaler Rejse og Ophold for dem —, samle dem i et Urocentrum for at formaa dem til at rejse nye og større Krav. De Herrer har kun dette ene for Øje, derfor nytter det naturligvis ikke at holde Realiteter frem for dem.

Men ellers maa jeg sige, at Mage til den Tale, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen holdt, er vistnok ingen Sinde hørt her i Tinget. At tænke sig, at et Medlem af en lovgivende Forsamling stiller sig op midt i denne og berømmer Kommunalbestyrelser, som er sat til at gennemføre Lovgivningen

i Praksis, fordi de paa den mest soleklare og utilbørlige Maade overtræder den Lovgivning, som de er sat til at varetage og pleje! Det er vist et fuldkommen enestaaende Tilfælde. Ja, jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Knud Hansen for nogen Tid siden ogsaa fra denne Plads forkyndte et tilsvarende Misbrug af Hjælpekasserne, men de Herrer burde være en lille Smule mere forsigtige i deres Fremmarch paa dette Omraade, thi Kommunalbestyrelser, som maatte være tilbøjelige til at laane Øre til det, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen herfra forkynder, og som maatte nære den Opfattelse, at det ærede Medlem er i Stand til at fri dem for Konsekvenserne af deres Lovovertrædelse, kunde maaske gennem denne komme ud i en Situation, som det ærede Medlem ikke kan bære Ansvar for at have bragt dem ud i.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at der var forskellige Landkommuner, der havde ønsket at kunne udbetale Aldersrente efter Købstadskalaen. Det er meget rigtigt, der er adskillige, der har ønsket det. Der er i Loven fastsat Bestemmelser, som afgrænser Adgangen til at imødekomme et saadant Ønske, og disse Bestemmelser har jeg naturligvis at respektere og har respekteret dem, saaledes at der, hvor Tilladelsen har været ønsket og Betingelserne for at kunne give Tilladelsen har været opfyldt, er den givet, og der, hvor dette ikke har været Tilfældet, er den nægtet.

Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse peger paa Nørretranders Kommune, skal jeg gøre opmærksom paa, at for denne Kommunes Vedkommende er det for Landdistriktet fuldkommen overladt til Ministerens Afgørelse, om Tilladelse skal gives eller ikke, og hvis det ærede Medlem vilde være saa venlig at sætte sig ind i de økonomiske Forhold i Nørretranders Kommune, fra hvilken jeg har haft en Række Henvendelser i de sidste Maaneder om, at Kommunen maatte blive hjulpet, da den var ude af Stand til at bære de Byrder, den i Forvejen havde, saa vilde det ærede Medlem forstaa, at naar Kommunen beder om at faa en ny Byrde, som den kan undgaa, maa det Ministerium, som har at vogte over Kommunernes forsvarlige Administration, stille sig imod Opfyldelsen af et saadant Ønske.

Men dernæst kom det ærede Medlem jo til Skildringen af en Række glimrende Ideer, og det var, som sagt, heldigvis en hidtil enestaaende Ublufærdighed, det ærede Medlem her fremviste. Han berømmede en Kommunalbestyrelse, som havde vedtaget straks at indlægge Aldersrentenydere i det Alder-